

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Telefon 4396 1371 – E-mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Kontonummer: 4440-0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

LAKSHMI ASHRAM NYT SANCHAR 113

November 2011

Kære venner!

Selv om det er lidt tidligt, vil jeg nu alligevel allerførst ønske alle en glædelig jul og et godt nytår. Tak for jeres støtte.

Denne gang bringer nyhedsbrevet: "Årlig rapport over aktiviteter 2010-2011" skrevet af David Hopkins og forkortet af Lone Poulsen.

Neema Behn er nu gået i gang med sit ph.d. studie om Gandhis Basic Education (praktisk orienteret undervisning), og Lakshmi Ashram vil indgå i hendes forskning. Hendes hovedmål er at studere Ashrammens undervisning ud fra Basic Education. Så det vil blive til gavn for Lakshmi Ashram. Hun vil stadigvæk af og til komme til Ashrammen.

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Det betyder, at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Sponsorship (inkl. kontingent)

pr. måned	150 kr.
pr. kvartal	450 kr.
pr. halvår	900 kr.
pr. år	1800 kr.

Jeg regner med et medlemskab pr. husstand, klub, forening osv., hvis intet andet er nævnt. Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram. Tak for alle bidrag. Alle beløb, store som små, er velkomne. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen kan stadig spare porto, hvis der er flere af jer, der vil være tilfreds med at modtage en mail om, at Sanchar kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage beskeden på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til:

lone-poulsen@comxnet.dk

Der er nu ca. 50 personer, der benytter denne ordning.

KASTURBA MAHILA UTTHAN MANDAL

Årlig rapport over aktiviteter: 2010-2011

Det forløbne år vil længe blive husket for den ødelæggende monsunregn, som bragte omfattende død og ødelæggelse over bjergene i Uttarakhand. Lakshmi Ashram har optegnet daglige målinger af regnvand i de sidste 25 år, men vi oplevede langt den voldsomste monsunregn i 2010 på trods af, at regnen startede sent.

Den 18. august tog et jordskred livet af atten uskyldige børn i en privat underskole i den lille landsby Sumgarh i dalen ved Saryu-floden, lige over for Priya Joshis hjem. Priya går i 6. klasse på Lakshmi Ashram. En lillesøster til en anden af vore små elever, Himani Joshi, var et af de små børn, hvis korte liv sluttede denne frygtelige morgen, mens en anden søster blev såret.

Den 20. august nåede vores nye frivillige medarbejder fra KURVE, Leonie Harsch, Haldwani med nattoget fra Delhi, og hun tog af sted derfra med bus mod Kausani. Men en telefonopringning informerede os om, at hun var blevet nødt til at vende tilbage til Haldwani, fordi styrtregn omkring Bhawali havde fejlet flere broer væk. Heldigvis nåede hun i god behold til Kausani den følgende eftermiddag via en alternativ men kun lidt brugt vej mellem Bhawali og Almora.

Det voldsomme regnvejr den 17.-18. september forårsagede omfattende ødelæggelser overalt i bjergene i Kumaun. Jordskred i landsbyerne tæt ved Almora dræbte flere dusin



**Lakshmi Ashrams værksted.
Halvdelen af vejen er skyllet væk.**

mennesker, mens den voksende afgrøde tættere ved Kausani i Mansa Nali dalen blev ødelagt af voldsomme oversvømmelser. Adskillige mennesker mistede deres hjem, især de der hører til de fattigste i samfundet, hvis simpelt byggede huse ikke kunne klare naturens nøgne raseri.

Lakshmi Ashram er gået ind i sit femogtresindstyvende år i arbejdet for de landlige samfund i Kumaon bjergene, især i arbejdet for at skabe et bæredygtigt samfund gennem uddannelse af piger.

Lakshmi Ashram

Kostskolen for landbopiger, almindeligvis kendt som Lakshmi Ashram, har været kerneaktiviteten i institutionen lige siden dens grundlæggelse i 1946 ved Sarala Behn. Hun forlod Storbritannien i januar 1932, for aldrig at vende tilbage, og viede sit liv til befolkningen i Uttarakhand, lige fra hun første gang kom til det nærliggende Chanauda i monsunen i 1941. Mens hun boede i Sevagram Ashram sidst i trediverne, var hun aktivt involveret i aktiviteterne med at udvikle Gandhis ideer om undervisning – hans vision som oftest bliver refereret som Basic Education¹.

I 1946, på opfordring af medfrieidsskæmpere, etablerede Sarala Behn en lille kostskole for piger, hvor hun indarbejdede idealerne for Basic Education. Skolen voksede meget hurtigt, og den nuværende struktur i Lakshmi Ashram og den daglige runde af aktiviteter er kun forandret lidt fra det, der blev indført af Sarala Behn. Som hun ville sige: I Lakshmi Ashram gives der lige værdi til segl og pen. Det styrende princip er at give lige værdi og vigtighed til Hoved, Hjerte og Hænder – de intellektuelle, åndelige og fysiske aspekter i holistisk læring.

I begyndelsen af året var der 48 elever i Lakshmi Ashram, mens der i marts 2011 var 50 elever i alt. Ni nye elever kom til ashrammen i maj 2010. Flere af dem har slægtninge her, enten andre elever eller medarbejdere. Det var det andet år, hvor vores elever gik op til high school eksamen i National Institute of Open Schooling (NIOS). Fem elever gik op. Desværre var der ingen, der klarede alle fagene, så de vil alle gå op igen i de fag, som de fejlede i. De to elever, som gik til NIOS intermediate eksamen var mere heldige. Det er en udfordring for såvel elever som lærere at forberede sig på udenbys eksaminer, da det daglige program kun giver tre timer til bogligt studium. Den positive side er, at klasserne er små, så eleverne kan modtage mere personlig opmærksomhed i løbet af timerne.

Lakshmi Ashram fortsætter stadig med at følge de grundlæggende principper i Gandhis Basic Education. Ashramfamilien, fra seniormedarbejderne til de yngste nye elever, arbejder sammen gennem dagen i ethvert aspekt af dagliglivet. Den grundlæggende filosofi i Lakshmi Ashram lige fra første færd har været selvstændighed. Grundlæggelsen af Ashrammen fejres virkelig hvert år den 5. december som "Selvstændighedsdag". Mens dette mål kan være vanskeligt at opnå i praksis, har det ikke desto mindre altid været det ledende princip i enhver aktivitet i ashrammen.

Når en ny elev kommer til ashrammen, deltager hun straks i et af vores otte team. Hvert team har en leder og en hjælpeleder. Disse team har ansvar for mange af de daglige aktiviteter. Efter morgenmødet og meditation ordner teamene rengøringen på et område i ashrammen, og ansvaret skifter hver uge om mandagen. Teamene er også ansvarlige for at tilberede middagsmaden og aftensmaden under ledelse af 'husmoderen'. Lige som de

¹ Basic Education – lige værdi af arbejdet med hjerne og hænder. Målet er at give mennesker selvtilid og selvrespekt, samtidig med at de lærer at blive selvforsynende og selvstyrende.

er ansvarlige for at gøre rent i køkkenet og spisesalen efter måltiderne og for at vaske kogegejret op. Et andet vigtigt aspekt i 'selvstyringen' af ashrammen er 'kabinettet af ministre' med otte ministre, der vælger én i deres midte til 'premierminister'. Valg til kabinettet af ministre foregår ca. hver måned, og ministrene vælges fra de ældste klasser. De otte arbejdsområder inkluderer fx landbrug, køkken, gæster, helse og kultur.

Grønsagshaverne på terrasserne og mejeridriften spiller en integreret rolle i ashramlivet og målet om selvstændighed. Alle lærerne og eleverne arbejder sammen i haverne, og vi bestræber os på at imødekomme så meget som muligt af vores behov for grønsager til køkkenet ved egen kraft. I løbet af monsunregnen og hen på efteråret har vi sædvanligvis en god produktion af grønsager, men det er mere vanskeligt at opnå en god høst i vinterkulden og den tørre forårsperiode. Der er én medarbejder, som har det overordnede ansvar for haverne – lige nu en af vores yngre medarbejdere, Lalita Rana, og det er en udfordring for en, der er så ung. Nogle af markerne klarer hun selv, mens andre bliver passet af forskellige klasser under ledelse af deres klasselærere.

Dette års produktion af grønsager blev alvorligt påvirket af den meget tørre sommer, den sene begyndelse af monsunregnen og så den ødelæggende regn fra midt i juli til sent i september. Vi havde et lille fald i produktionen af grønsager i det forløbne år, skønt der under ledelse af en af vores senior medarbejdere, Hansi Behn, var en god produktion af nogle af vores sommergrønsager især auberginer, tomater og peberfrugter. Men den tørre tidlige sommer reducerede høsten af franske bønner drastisk.

Et vigtigt aspekt i vores stræben efter selvforsyning i landbruget er produktionen af frø. Kvantummet af frøproduktionen bestemmes af forskellige faktorer, der inkluderer vejret og de unge medarbejders ekspertise. I år lykkedes det dog at redde en lille portion ærtefrø sammen med lidt andre grønsager.

Ashrammens mejeridrift styres af en af vores senior medarbejdere, Indira Behn, men hun bliver assisteret af andre medarbejdere og elever. En af de største udfordringer er den tilstrækkelige tilvejebringelse af foder. Da jeg skriver midt i monsunregntiden, er der ikke mangel på grønt foder. Overalt er der saftigt grønt græs. Men i slutningen af november er det dog tørret ud, og i løbet af vinteren og det tidlige forår bliver kvæget stort set fodret med tørt hø og blade fra fodertræer. Efter at regnen er ophørt i oktober, sætter alle de ældre elever og medarbejderne de daglige ansvarsområder til side. De har nu travlt fra daggry til tusmørke med langsomt at arbejde sig igennem de stejle skråninger oven over ashrammen med at høste det høje grønne græs med deres små segl. Græsset ligger og tørrer i det stærke solskin mindst én dag, og det bliver så bundet i neg og båret ned for at blive anbragt i store høstakke. Vi producerer nok hø til at kunne forsyne kvæget med tørt foder lige indtil den følgende monsun.

I år mistede vi en ko og havde kun én ko, Sarala, der regelmæssigt gav mælk. Der var således et stort fald i mælkeproduktionen. Det tvang os til at købe mælk fra markedet i Kausani. Sarala har nu født en kalv, mens to andre køer er med kalve, så vi er optimistiske med hensyn til, at dette års mælkeydelse vil stige.

Foruden at markerne forsyner køkkenet med grønsager, bliver de også brugt til produktion af tulsí (*sød basilikum*) og gurkemeje, begge til brug i ashrammen og til lokalt salg. Tulsien bliver tørret og pakket i 100 grams pakker og solgt som urtete. Denne anerkendes for at have fortrinlige lægende kvaliteter. Sidste år høstede vi ikke gurkemeje, men vi har for nylig forøget antallet af marker med gurkemeje, så der vil nok komme en god høst i indeværende år.

Manglen på tidlig regn forhindrede udplantningen af frøplanter af tulsi, og så blev de voksende planter uheldigt ramt af den senere voldsomme regn. Vi havde således ikke et overskud til salg, men beholdt i stedet for hele forrådet til brug for ashramfamilien og til lokalt detailsalg.

Et andet vigtigt aspekt i vores stræben efter selvhjulpenhed er tøjet. Ashrammen tror fuldt og helt på Gandhis koncept med Khadi², og alle elever og medarbejdere har khadi-tøj på. I bjergene er der ikke nogen tradition for at arbejde med bomuld, så der er ingen produktion af bomuldskhadi i ashrammen. Bomuldsstof til elevernes tøj bliver købt, men alle eleverne fra de yngste og opefter lærer at spinde uld på en ten, mens andre elever lærer at spinde på en spinderok. Der var vanskeligheder med at skaffe kartet tibetansk uld i år, men endelig lykkedes det at skaffe 20 kilo.



‘Suryodaya’ og ‘Vijay’

En integreret del af undervisningen i Lakshmi Ashram er de håndskrevne blade, som regelmæssigt bliver fremstillet af medarbejderne og eleverne. Tidligt indbundne eksemplarer, der går mere end halvtreds år tilbage, er stadig gemt i ashrammen, og de giver en levende indsigt i tankegangen hos medarbejdere og elever dengang og i de særlige problemer, som optog dem meget. Disse gamle blade indeholder endda også artikler af Sarala Behn og Radha Behn (*dengang en ung ashrammedarbejder*).

² Khadi – håndspundet og –vævet tøj. Symbol for Gandhi Bevægelsen.

To blade udkommer regelmæssigt, '**Suryodaya**', som har indlæg fra de ældre elever og medarbejderne, og '**Vijay**', som har indlæg fra de yngre elever. 'Suryodaya' redigeres af Tara Koranga, en entusiastisk ung lærer, mens 'Vijay' redigeres af den elev, som er 'Kulturminister'. Alle bliver opmuntret til at bidrage med noget – et essay, en historie, et digt eller et billede. Redaktøren har ansvar for at designe et fint omslag, at lave indholdsfortegnelsen og at skrive en ledende artikel.

Festivaler i årets løb

Indien er kendt for sine festivaler, og Kumaon-bjergene er ingen undtagelse. Hver årstid bringer med sig særlige festivaler, nogle som udelukkende er lokale højtider, mens andre som Holi og Deepawali bliver fejret over store dele af Indien. Mange af disse festivaler giver rig mulighed for, at alle kan arbejde sammen om at fejre dem.

(Disse festivaler er blevet beskrevet i nogle Sanchars, så rapporten bliver udeladt her.)

Studieture

Vi bestræber os på, at eleverne og medarbejderne hvert år får mulighed for at deltage i en studietur. I de senere år har disse ture fundet sted efter hø høsten er afsluttet – i slutningen af oktober og i november.

Den 22. oktober tog Bimla Behn, assisteret af to unge medarbejdere, Indira og Daya, en gruppe på ni piger fra 5. klasse til et sted syd for Almora, til landsbyen Jainti. En organisation her har aktivt støttet Sarvodaya³-arbejdet i det omkringliggende område. De er meget aktive omkring khadi og har et antal produktionscentre. Jainti var et centrum for modstanden mod britisk overherredømme i 'Kvit-Indien-Bevægelsen' i 1942, og et mindesmærke markerer stedet, hvor et antal martyrer mistede livet. På hjemvejen overnattede børnene en nat i Dol Ashram, og de fik også tid til sightseeing i Almora.

Basanti Behn tog fri fra sit arbejde i de små landsbysamfund i Kosi-dalen for at tage med eleverne i 9. klasse til Danya. De tog af sted den 26. oktober. Basanti Behn har selv arbejdet i mange år i Danya-området og kender derfor arbejdet og de mange opnåede resultater i de sidste årtier i dette område særdeles godt. På vej til Danya besøgte eleverne Mirtola Ashram, som viser udviklingsmuligheder for bjerglandbrug og mejeridrift. Eleverne boede tre nætter i Danya, og de besøgte så om dagene nærliggende landsbyer for at se nogle af de resultater, der var opnået i førskoleundervisningen og styringen de naturlige resurser. På hjemvejen besøgte de det gamle tempelkompleks i Jageshwar.

Derefter tog otte elever fra 6. klasse via Bageshwar til Sarala Behns hytte, 'Himdarshan Kutir', ledsaget af Durga Behn, Shobha Behn og Nirmala. Sarala Behn tilbragte sine sidste år i Dharamghar, men før det, tilbage i 1950'erne var den nærliggende Bongar-dal i fokus i det revolutionære græsrodsarbejde i landsbyerne ledet af unge ashrammedarbejdere, heriblandt Radha Behn. Eleverne fik mulighed for at se området og lære noget om, hvad Lakshmi Ashram havde opnået. De besøgte også centret Berinag Gram Swarajya Mandal, som var etableret af Radha Behn, og de fik ligeledes tid til at besøge de velkendte huler i Patal Bhuwaneshwar og Kalika-templet.

Den næste gruppe begav sig af sted den 8. november. Tara Koranga førte sine elleve elever fra 7. klasse af sted for at besøge nogle græsrodsaktiviteter og Mahila Umang Samiti i Kalika (Ranikhet) samt HOPE, en NGO, der er aktiv i området vest for Ranikhet. Indira Behn, som styrer ashrammens mejeridrift var også med. Græsrodsgrupper har bl.a. udført et stort arbejde omkring miljøspørgsmål. Mahila Umang Samiti

³ Sarvodaya – betyder velfærd for alle. Sarvodaya-arbejde bliver udført af kvinder og mænd, som hjælper og støtter folk. Gandhis mål var, at der skulle være en Sarvodaya-arbejder i hver landsby.

opstod via deres arbejde og er nu en uafhængig organisation, fuldstændig styret af lokale kvinder, som involverer hundreder af kvinder i produktionsaktiviteter. Lakshmi Ashram har sammen med græsrodsgrupper arbejdet med at installere biogas-planter og latriner i landsbyerne i Kosi-dalen.

Kalavati Behn og en af de unge medarbejdere, Lalita Rana, tog af sted den 11. november med otte elever fra 10. klasse for at besøge to professionelle NGO'er, Chirag og Aarohi, som arbejder på græsrodsniveau i Mukteshwar-området syd for Almora. Eleverne kunne med egne øjne se nogle af de ting, som disse to organisationer har udført på landsbyniveau – mht. undervisning, helse, landbrug, indkomstgivende aktiviteter osv.

Den 15. november forlod den sidste gruppe, seks elever fra 12. klasse, ashrammen med Neema Behn, Basant Pandey, Shanti Behn og vores unge tyske medarbejder Leonie ashrammen for at tage på trek ved Sunderdhunga Gletsjeren. *(Der var en artikel om denne tur i Sanchar 111)*. Det var en stor udfordring for dem alle sammen – de oplevede alle nye styrker og evner hos sig selv.

Program for kursus i Gandhis filosofi (Sadhana Program)

Det var blevet foreslået at begynde det seneste kursus i Gandhis filosofi i juli 2010, men et tilstrækkeligt antal elever var ikke til rådighed. Men mens jeg nu sidder og skriver i august 2011 er et nyt kursus kommet vellykket i gang med fem piger udefra og to ashrapiger, Godavari og Hema, som netop med succes har afsluttet deres eksamen efter 12. klasse i NIOS-systemet (National Institute of Open Schooling).

Sarala Behns dødsdag

Sarala Behn, Lakshmi Ashrams grundlægger og den førende inspiration for Sarvodaya-bevægelsen i Uttarakhands bjerge, døde efter en lang kamp med et dårligt helbred den 8. juli 1982, og afslutningsceremonien fandt sted efter Hindu-tradition på bjergskrånningen lige over Lakshmi Ashrams hus.

Hvert år siden da er dødsdagen blevet højtideligholdt med en sammenkomst for Sarvodaya-arbejdere og medlemmer af lokalbefolkningen. Tidligt om morgenen holdes en 'havan' (*andagt*) på hendes Samadhi (*mindeplads*), og efter morgenmaden er der et daglangt møde, der fokuserer på et specifikt emne. I år var der indkaldt til et tredages møde for især unge, som er aktivt involveret i Uttarakhands kampagne 'Red Floderne'. De diskuterede indgående problemer med Uttarakhands fremtid, og især de problemer der berører de unge, som fx høj arbejdsløshed blandt den uddannede ungdom sammen med den oplevede mangel på muligheder for i det hele taget at tjene til livets ophold i landsbyerne, hvilket resulterer i udvandring i stor still. Udfaldet af de tre dages drøftelser var en formel stiftelse af Yuva Biradari, en løst knyttet organisation af unge mennesker, både unge mænd og unge kvinder. En gruppe af disse viser allerede nu en vej frem ved med succes at tjene til dagens udkomme specielt inden for landbrug og havebrug. De er levende eksempler på, hvad unge mennesker kan opnå, selv når de bliver hjemme i deres landsbyer på familiejorden.

Uttarakhands kampagne 'Red Floderne'

Kampagnen er fortsat gennem det forløbne år under kyndig vejledning fra Radha Behn, som trods sine andre ansvarsområder som formand for Gandhi Peace Foundation og for nylig også som formand for Sarva Seva Sangh har formået at finde tid at ofre på kampagnen. Shri Basant Pandey fortsætter med at koordinere aktiviteterne i kampagnen og holde forbindelse med andre mennesker og organisationer, der er aktivt engageret i at

skaffe opmærksomhed om flodproblemerne, eller som laver kampagner om specifikke problemer. Et nyhedsbrev bliver omdelt fra tid til anden via post eller e-mail.

Floderne i Uttarakhand kan stort set klassificeres i to grupper – de som udspringer højt oppe i Himalaya og er smeltevandfloder, og de mindre floder i Mellem-Himalaya som fx Kosi-floden, som får vand fra kilder fra de skovdækkede kamme. Den største trussel til de



førstnævnte er de adskillige foreslåede hydroelektriske kraftprojekter, hvoraf nogle allerede er under konstruktion. De dæmninger, der bliver opført på Bhagirathi op mod strømmen fra Uttarakashi mod Gangotri har tiltrukket sig opmærksomhed på nationalt plan, især som resultat af Dr. G.D. Agarwals sultestrejke, og den centrale regering har standset al opførelse af dæmningen. Men i andre dale fortsættes projekter. Den 30. januar blev Sushila Bhandari og en medaktivist arresteret i Mandakini-dalen. De har organiseret det lokale landbosamfund til en fredelig modstand mod dæmningsbyggeri, som har en skadelig virkning på deres dagligliv. Revner har vist sig i husene som resultat af sprængning og bygning af underjordiske tunneler, landbrugsjord er mistet, og naturlige kilder og vandløb

er udtørret. Kampagnen blev aktivt involveret i forsøget på at få frigivet de to aktivister, men der gik mere end en måned, før de endelig slap ud af fængslet.

Med god regn i de sidste tolv måneder har floderne, der som Kosi får vand fra kilderne, været et mindre problem for lokalsamfundet. Men den voldsomme uhørte regnmængde i september 2010 gjorde, at Kosi-floden bragte død og ødelæggelse langs hele dens løb. Kampagnens succes kan klart ses i den kendsgerning, at politiske spørgsmål vedrørende vand i floderne og vandressurser generelt nu bliver diskuteret for alvor på såvel statsplan og på centralregeringsplan.

Praktikprogram med KURVE, Tyskland

Det er nu ti år siden, at den første unge tyske praktikant kom til Lakshmi Ashram på et seks måneders ophold. Vi har været heldige de sidste tre år, fordi hver af praktikanterne har været i stand til få et visa for et helt år, og de har således haft mulighed for at bidrage aktivt på ashrammen i fulde tolv måneder.

Praktikanterne har alle været 19 år gamle afgangselever, der har taget et sabbatår for at udvide deres horisont, før de skal i gang med en højere uddannelse. Leonie Harsch ankom den 21. august 2010 på sit tolv måneders ophold. Som fortalt på side to havde hun store vanskeligheder med at komme hertil på grund af den voldsomme monsunregn. Men den følgende dag kom hun dog til Kausani med en bus, som kørte ad en alternativ rute til Almora.

Leonie har en beundringsværdig positiv holdning til livet – livet har aldrig stillet hende over for nogen problemer, hun tager derimod alt som en udfordring! Hun lærte meget hurtigt at tale hindi, og i løbet af nogle få måneder var hun sikker nok til at forsøge at skrive hindi. Som alle de tidligere praktikanter deltog hun i alle de daglige aktiviteter i ashrammen – lige fra at være til stede ved morgenmødet kl. seks. Hun har især bidraget med at undervise i engelsk, og hun har også lært pigerne nogle nye sange og små lege, som hun selv har forberedt på hindi.

Aktiviteter i Udyog Mandir

Udyog Mandir ligger ved siden af Anasakti Ashram på den anden side af Kausani. Det huser ashrammens værksted (*se foto på side 2*), hvor det længe eksisterende program, Appropriate Technology for Hill Life (*Passende teknologi til livet i bjergene*), aktivt viderefører arbejdet med research og udvikling af forbedrede redskaber til bjerglandbrug samt til spinning og vævning af uld.

I det forløbne år er der på ny blevet arbejdet med udvikling og produktion af hånd-drevne kartemaskiner. Disse gør personer i stand til effektivt at karte deres uld derhjemme i stedet for at skulle være afhængige af at bruge de få store kartemaskiner, der findes i større institutioner. Tre forbedrede kartemaskiner er blevet fremstillet i løbet af året og stillet til rådighed i lokale institutioner og hos enkeltpersoner. Værkstedet har også fremstillet spinderokke, i alt 54 rokke.

Værkstedet har samtidig fortsat produktionen af forbedrede landbrugsredskaber. I det forløbne år er et antal på 100 renseblæservifter blevet produceret. Disse er transportable og kan let bæres ud til markerne, når risen og hveden skal høstes. De gør opgaven med at skille kornet fra avnerne meget lettere. Omkring 55 hånddrivere blev også fremstillet. Disse kræves især til sammenrivning af fyrrenålene i skoven, som bliver brugt som strøelse i kvægstaldene.

Udyog Mandir huser også Kasturba Pustakalaya, ashrammens offentlige bibliotek og læsesal. Det bliver fortsat flittigt brugt af lokale studerende og ligeledes af folk i offentlige

stillinger i Kausani, som fx lærere. Det bliver fint styret af en ashrammedarbejder, Parvati Kaira, som går derover hver eftermiddag for at holde åbent i to timer.

Sarala Behn Mindemuseum

Den 2. september 2006 bekendtgjorde den daværende havebrugsminister Shri Govind Singh Kunjwal, der repræsenterede førsteministeren, at de ville yde 20 lakh rupier til bygning af et Sarala Behn Mindemuseum i Kausani. Dette skete ved en højtidelighed i Shri Gandhi Ashram i Chanauda for at markere Martyrernes Dag.

I 2008 godkendte Kulturdirektoratet i Uttarakhands regering omkring 22 lakh rupier til bygning af museet. Men den første rate blev ikke frigivet før i november 2009. Siden var der også forsinkelser i frigivelsen af den anden rate kapital til distriktsmyndighederne, hvilket bragte yderligere forsinkelse i byggeriet. Dog er den til formålet opførte bygning nu endelige færdiggjort og blev formelt overgivet til Lakshmi Ashram i marts 2011.

Den er blevet bygget på en del af grunden til Udyog Mandir – noget af den originale konstruktion måtte nivelleres for at kunne give tilladelse til byggeriet (*kan skimtes på billedet på side 2*). Beliggende ved vejen tæt ved hotellerne er det et godt sted at tiltrække besøgende, når det endelig er blevet indrettet til museum, som vil fortælle folk om Sarala Behns liv og ideer. Lakshmi Ashram har fra den allerførste begyndelse af dette projekt haft kontakt til Shri Zafar Khan fra Indore, som har professionel erfaring med at designe museer. Han har besøgt Kausani adskillige gange og har påtaget sig ansvaret for at designe layouten af udstillingen.

Samfundsaktiviteter i Kosi-dalen

Basanti Behn fortsætter sit aktive arbejde i samfundene i Kosi-dalen fra den første landsby Kantali ned ad floden til Someshwar og også i de to sidedale til Mansa Nali og Sai floden, som begge løber sammen med Kosi-floden i Someshwar.

Basanti Behn begyndte sine aktiviteter i disse dale med at organisere kvinderne i landsbyerne i fællesskabsgrupper, der arbejdede sammen især om miljømæssige og sociale problemer. Ud af disse aktiviteter opstod 'Red Kosi-floden' kampagnen. I de sidste tre år har Basanti Behn og hendes team på fire feldtarbejdere arbejdet med omkring 150 valgte kvinderepræsentanter fra 51 Gram Panchayats (*Landsbyråd*) i disse dale. Projektet støttes af The Hunger Project i New Delhi og forsøger at styrke disse kvinder, således at de får en virkelig forståelse for deres ansvar og aktivt kan arbejde for en allround udvikling af landsbyerne.

Disse kvinder har opnået en stærk selvtillid og er kommet ud fra deres hjem, og et stort antal har allerede ydet positive bidrag til deres landsbyers velfærd – uden længere bare at være gummistempler for deres mænd eller andre mandlige slægtninge.

(*Projektet har lige modtaget støtte fra Amnesty International, Lokalgruppe 133 i Farum*).

Katastrofehjælp i Kosi-dalen

Den helt uoverskuelige styrtregn den 17.-18. september bragte død og ødelæggelse over alt i Uttarakhand. Her i Lakshmi Ashram registrerede vi godt 225 mm regn på otteogfyrre timer, det højeste i femogtyve år med daglige observationer. Skønt den øvre del af Kosi-dalen blev sparet for tab af liv, skete der stor skade på ejendomme, og de socialt og økonomisk undertrykte dele af samfundet led uforholdsmæssigt meget. Straks da regnen ophørte, foretog Lakshmi Ashram et overblik over de ramte familier og udsendte en appel om hjælp for at påtage sig et hjælpearbejde. Et beløb på 1,98,700/- rupier blev modtaget.

Hen imod den 31. marts 2011 var de fleste penge blevet brugt i hjælpearbejdet – hjælp til i alt 23 familier, mest i den øvre del af Kosi-dalen. Størstedelen af pengene gik til

køb af 239 tinplader, som blev uddelt til 18 familier. Derudover fik en familie ti sække cement til reparation af deres hus, mens fire familier blev forsynet med skifer til reparation af deres tage.

Aktiviteter på landsbyniveau i Dhauladevi Block

To ashrammedarbejdere, Pushpa Behn og Meena Behn, fortsætter med at styre Gram Seva Kendra (*kvindernes mødecenter*) i den lille landsby Chalmorigara, tæt ved Danya, som blev etableret i 90'erne som et center for ashramaktiviteter i Dhauladevi Block. Her har Lakshmi Ashram arbejdet aktivt i de sidste tredive år. Lakshmi Ashram fortæller med at køre et førskoleprogram for børnehaverne i de fjerne landsbyer i området via en søsterorganisation. På grund af nedgang i midler fra Uttarakhand Seva Nidhi er antallet af børnehaver faldet. I begyndelsen af året var der tyve børnehaver, men to er sidenhen blevet lukket.

Uttarakhand Seva Nidhi støtter også et program for arbejdet med teenagepiger, og der er 'Kishori Mandals' (*teenagegrupper*) i godt tyve landsbyer. De for længst etablerede Mahila Mangal Dals (*kvindegrupper*) fortsætter ligeledes deres aktiviteter. Støtte har været til rådighed til etablering af tre planteskoler. Støtten kommer fra en revolverende fond, så den vil blive tilbagebetalt for at kunne give støtte til en anden interessant.

Lakshmi Ashrams vejrstation

Lakshmi Ashram har foretaget daglige målinger af regnmængde siden 1987 og af maksimum og minimum temperaturer samt den relative luftfugtighed siden 1988. Forskellige regeringsdepartementer, især Skovstyrelsen og hærens kantonnement har af og til henvendt sig for at få vejrrelaterede statistikker.

Men det var nu først i december 2009, at vi begyndte med formelt at samarbejde med udenbys kontorer. Det geografiske Departement på Kumaun Universitets Almora campus, under ledelse af Dr. J.S. Rawat, foretager et hydrologisk studie af Kosis afvandingsområde, et projekt der er støttet af Departementet for Videnskab og Teknologi. Departementet har forsynet os med nogle ekstra meteorologiske instrumenter, bl.a. en vindmåler, en regnmåler og et apparat til måling af fordampningshastighed, og vi har siden foretaget regelmæssige månedlige tilbagemeldinger. Efter regnen i september 2010 gav vi specifikke informationer om den daglige nedbør, og vi sendte også billeder af ødelæggelserne, der blev forårsaget af oversvømmelserne i Mansa Nali dalen tæt ved Someshwar. Disse blev brugt på højt niveau i diskussioner mellem Dr. Rawat og repræsentanter for staten og centralregeringen.

Nedbøren optegnet i monsuntiden var den højeste måling i 25 år, og det månedlige resultat for juli og september brød tidligere rekorder.

Besøgende i Lakshmi Ashram

Lakshmi Ashram har meget god kontakt med adskillige mennesker og institutioner i både Uttarakhand og andre steder i Indien og også i udlandet. Som resultat af dette får vi et stort antal besøgende i ashrammen, og dette år var ingen undtagelse.

Alle vores besøgende er et levende eksempel på, at 'Verden er en stor familie'.

(Pladsen giver ikke mulighed for at nævne alle disse besøgende.)

Andre nyheder

Vores formand, Sushri Radha Behn Bhatt, fortsætter sine aktiviteter på nationalt plan i Sarvodaya-bevægelsen. Hun er formand for Gandhi Smarak Nidhi og er for nyligt enstemmigt blevet valgt som formand for Sarva Seva Sangh. Hun er også stadig meget involveret i aktiviteterne i Kasturba Gandhi Memorial Trust. Alle disse ansvarsområder betyder, at

hun ustandseligt rejser vidt og bredt over hele landet, men alle ser ivrigt hen til hendes besøg i her Kausani.

Et lokalt center for Gandhi Peace Foundation er blevet etableret for to år siden her i Kausani. Hovedformålet i GPF Kendra er at sprede Gandhis filosofi blandt den yngre generation. Det styres af Basant Pandey fra Lakshmi Ashram og Girish Tiwari fra Himalaya Trusts Garur center.

Der er en voksende debat på nationalt plan om, hvilken rolle Gandhis Basic Education skal spille i Indien i det 21. århundrede. Den 22.-23. april 2010 deltog Neema Behn i en todages national konference i New Delhi organiseret af The National Council of Rural Institutes, mens David Bhai rejste til Vestbengalen til en anden national konference, "Nai Talim-Challenges Task Ahead", der fandt sted den 12.-13. februar 2011 på Mujjihira National Basic Educational Institution. Den institution, et af de allerførste centre for Basic Education, blev grundlagt i 1940 i et fjernt stammeområde, som dengang var Manbhum distriktet i Bihar. Efter omdannelsen af stater i 1956, kom den under det nyoprettede distrikt Purulia i Vestbengalen. De fleste af deltagerne i konferencen var fra Vestbengalen, men der var også en stor gruppe fra Gujarat såvel som Basic Education græsrodsarbejdere fra andre dele af Indien. Da Gandhis begreber om Basic Education har en varig relevans, så er udfordringen, vi står overfor, at relatere det til den hurtigt forandrende verden.

I oktober 2010 rejste David Bhai og Pooran Pandey til Hazaribag i Jharkhand for i fire dage at deltage i Action Village India Forum (AVI Forum). Mødet fokuserede på arbejdet med handikappede mennesker, især et AVI-støttet program, der søger at styrke mennesker med et handicap og gøre dem bekendt med 'The People with Disabilities Act', samtidig med at de aktivt arbejder for, at myndighederne sikrer de rettigheder, der er garanteret under denne lov. Selvom Lakshmi Ashram ikke direkte er involveret i at arbejde med handikappede, lærte både Pooran og David ikke desto mindre meget ved at deltage i dette forum og ved at observere det prisværdige arbejde, der bliver udført på dette område. De blev især imponeret over de handikappedes selvhjælpsgrupper, og hvordan de var blevet stærke, så de kunne tale åbent om deres rettigheder.

I sine tyve år som leder af Lakshmi Ashram var Sarala Behn meget aktiv med at inspirere de lokale græsrods-Sarvodaya organisationer/institutioner i hele Uttarakhand, og der var en meget aktiv Uttarakhand Sarvodaya Mandal (*Gruppe*), der bragte alle Sarvodaya-arbejdere sammen fra Kumaon og Garhwal. Trist nok gik de forskellige institutioner, efter at Sarala Behn forlod bjergene, stort set hver deres egen vej. Men i de seneste år har to senior Sarvodaya-arbejdere fra Pauri Garhwal dog bestræbt sig på at genoplive Uttarakhand Sarvodaya Mandal. Som en del af disse bestræbelser blev der organiseret et møde på statsniveau på Lakshmi Ashram den 8. november. Der blev lagt vægt på at styrke enheder på distriktsniveau, og Basanti Behn fra Lakshmi Ashram blev udpeget som formand for Almora distriktsenheden. Et senere møde på statsniveau blev organiseret i Nanak Mata i Udham Singh Nagar distriktet. Med Radha Behn nu som formand for Sarva Seva Sangh er der en forsigtig optimisme, at disse stats- og distrikts- Sarvodaya Mandals må få et nyt liv og blive aktive endnu engang.

Kausani, District Almora
for Kasturba Mahila Utthan Mandal (*Lakshmi Ashram*)
23. august 2011
David Hopkins